

Arrest

nr. 301 274 van 8 februari 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 6 februari 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 januari 2024 tot terugleiding naar de grens met vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker kwam op 12 mei 2023 in België aan en diende op 21 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 25 augustus 2023 werd verzoeker gehoord in het kader van een Dublin-onderzoek nadat gebleken was dat hij reeds in Oostenrijk een verzoek om internationale bescherming had ingediend.

Op diezelfde dag zonden de Belgische autoriteiten een verzoek tot terugname op grond van artikel 18-1, sub b van de verordening 604/2013, bekend als Dublin III, aan de Oostenrijkse autoriteiten.

De Oostenrijkse autoriteiten stemden ermee in verzoeker op 31 augustus 2023 terug te nemen.

Op 12 september 2023 stuurde verzoeker een brief aan verweerder waarin hij uiteenzette waarom hij België vroeg om zich verantwoordelijk te verklaren.

Op 8 september 2023 nam verweerder een beslissing tot weigering van verblijf met een bevel om het land te verlaten (bijlage 26quater), betekend op 14 september 2023. Tegen deze beslissing werden een vordering tot schorsing en een beroep tot vernietiging ingediend bij de Raad. Deze procedure wordt in het Frans gevoerd.

Op 25 januari 2024 werd een beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat genomen ten aanzien van verzoeker. Deze beslissing werd op 1 februari 2024 aan verzoeker ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing.

Tevens werd een verzoek tot voorlopige maatregelen ingediend voor wat betreft de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

Zoals verzoeker aanvoert, wordt hij momenteel vastgehouden in een welbepaalde plaats met het oog op zijn verwijdering van het grondgebied, meer bepaald zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt conform artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed.

Het uiterst dringende karakter van de vordering, dat overigens niet wordt betwist door verweerder, is voldoende aangetoond.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen: *"de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden"* (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

Wanneer op, basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is dat verzoeker een schending van een bepaling van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) heeft willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door verzoeker van de door hem geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Teneinde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting die artikel 13 van het EVRM op de staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van verzoeker (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Čonka/ België, § 75).

Verzoeker moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat hij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat hij geschaad is in één van zijn rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het prima facie karakter ervan. Dit prima facie onderzoek van de door verzoeker aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM moet, zoals gesteld, verzoekenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt.

Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, § 4, vierde lid van de Vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

2.3.2. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 51/5 en 62 van Vreemdelingenwet, van de artikelen 3.2, 16, 17 en 18(1) van de EU-Verordening 604/2013 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna

de Dublin III-verordening), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Tevens meent verzoeker dat er sprake is van machtsoverschrijding en machtsafwendings.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker zich niet dienstig kan beroepen op een schending van de artikelen 3.2, 16, 17 en 18(1) van de Dublin III-verordening. Deze artikelen kunnen dienstig ingeroepen worden in het beroep tegen de beslissing tot weigering van verblijf (bijlage 26quater) waarin bepaald wordt welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. De bestreden beslissing is de verwijderingsmaatregel die de overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat regelt, maar die geen uitstaans heeft met de bepalingen die de verantwoordelijkheid van de lidstaten regelen.

Wat betreft artikel 51/5 van de Vreemdelingenwet, laat verzoeker na uiteen te zetten waarom hij deze bepaling geschonden acht. Dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

Verzoeker verwijst naar zijn medische toestand. Hij stelt dat hij een kwetsbaar profiel heeft. Hij stelt dat hij in zijn land van herkomst vervolgd werd omwille van zijn seksuele geaardheid en dat hij veel geleden heeft. Hij wordt in België bijgestaan door de 'Rainbow House'. Dit wordt bevestigd door een attest van 5 februari 2024. Zij attesteren dat verzoeker dakloos was, maar dat zij omwille van zijn medische situatie toch opvang hebben kunnen regelen. Verder stellen ze te hebben kunnen opmerken dat verzoeker ernstige psychische en lichamelijke aandoeningen heeft als gevolg van een posttraumatische shock. Voorst stellen ze dat verzoeker de dag van zijn opsluiting in het gesloten centrum een medische afspraak had en dat hij sinds zijn opsluiting meermaals telefonisch contact heeft gehad waaruit blijkt dat hij in paniek is.

Voorts stelt verzoeker dat hij nu naast psychologische opvolging, ook psychiatrische opvolging nodig heeft. Hij legt ook een attest van zijn psychiater neer, gedateerd op 2 februari 2024. Daarin wordt opgetekend dat verzoeker omwille van de moeilijke levensomstandigheden in Oostenrijk een zelfmoordpoging heeft ondernomen. Hierbij wordt verduidelijkt dat hij in Oostenrijk op de luchthaven een paniekaanval kreeg, dat hij een week in een crisiscentrum verbleef, dat hij veel last had van tandpijn, dat hij vanuit het vervolgpvangcentrum naar het ziekenhuis werd verwezen, maar er geen hulp kreeg door een taal-communicatieprobleem en dat hij voor een tram probeerde te springen. Hij werd tegengehouden en besloot met de trein door te reizen naar Brussel in mei 2023.

Daarnaast stipt verzoeker aan dat hij ook aan gezondheidsproblemen lijdt waarvoor medische onderzoeken aan de gang zijn. Hij had met name een afspraak voor een CT-scan op de dag van zijn afspraak bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoeker stelt dat zijn situatie is gewijzigd sinds het onderzoek door de centrumarts op 6 november 2023 en betwist dan ook de motieven van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat hij enkel verklaard heeft aan geheugenverlies en hartproblemen te lijden en dat er geen elementen zijn die wijzen op een ziekte die hem belemmert om terug te keren naar de verantwoordelijke lidstaat. Hij benadrukt dat hij inmiddels psychiatrisch wordt opgevolgd.

Verzoeker is dan ook van oordeel dat er op zijn minst individuele garanties dienen te worden gevraagd aan Oostenrijk. Zo niet zou zijn overdracht een schending van artikel 3 van het EVRM inhouden.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "*Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.*" Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en het gedrag van verzoeker (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met voormeld verdragsartikel. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie vaste rechtspraak EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, par. 96).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing een beoordeling heeft gemaakt in het licht van artikel 3 van het EVRM. Zo motiveert de bestreden beslissing:

“De beoordeling van artikel 3 EVRM in functie van de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat werd reeds gemaakt in de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) van 08/09/2023. Betrokkene brengt in zijn hoorrecht van 18/10/2023 geen andere elementen aan. Betrokkene verklaart dat hij geheugenverlies en hartproblemen heeft. Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmert terug te keren naar de verantwoordelijke lidstaat. Bovendien blijkt uit het medisch advies van een arts van DVZ dd 06/11/2023 dat betrokkene geschikt is om in een gesloten centrum te verblijven, dat hij kan reizen en dat de nodige opvolging en medische zorgen voorhanden zijn in Oostenrijk.”

Hieruit volgt dat de gemachtigde zich in se heeft beperkt tot de beoordeling die reeds op 8 september 2023 werd gemaakt in de bijlage 26 quater. Verder stelt de gemachtigde dat verzoeker op 18 oktober 2023 gehoord werd waarbij geen nieuwe elementen aan het licht kwamen en dat ook de centrumarts op 6 november 2023 heeft vastgesteld dat verzoeker kon worden overgedragen.

Volgende gegevens blijken uit het administratief dossier:

Op 12 september 2023 richt de raadvrouw van verzoeker een schrijven aan verweerder waarin onder meer wordt aangegeven dat verzoeker zijn land ontvlucht is omwille van zijn seksuele geaardheid, dat hij getraumatiseerd is, dat hij dringend psychologische zorg nodig heeft, dat er stappen ondernomen zijn zodat de monitoring zo snel mogelijk kan beginnen en dat hij in België wordt gesteund door het Rainbow comité.

Uit het formulier *“ter bevestiging van horen van een vreemdeling”* dat ingevuld werd op 18 oktober 2023 blijkt dat op de vraag *“Heeft u een ziekte die u belemmert te reizen of terug te keren naar het land verantwoordelijk voor uw aanvraag voor internationale bescherming (asiel) met name Oostenrijk? Zo ja welke ziekte?”* het volgende antwoord werd genoteerd *“Mijnheer deelt mee dat hij opgevolgd wordt door een psycholoog, hij heeft geheugenverlies en hartproblemen.”*

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn aanvraag volgende medische stukken voorlegde:

- een psychologisch attest van 18 september 2023;
- een consultatieverslag cardiologie van 18 september 2023;
- een aanvraagformulier voor medische beeldvorming.

In zijn medisch advies stelt de arts-adviseur van de Dienst vreemdelingenzaken op 17 november 2023, *“betrokkene heeft PTSD en cardiale palpitations. Voor de PTSD is het niet duidelijk of hij verder behandeld wordt. Voor de palpitations waren ECG, echografie en inspanningsproef geruststellend. Cardioloog stelt 24u holter en Bisoprolol voor. Op de aanvraag voor medische beeldvorming staat “toestand van zijn linker nier na behandeling” zonder verdere uitleg. Ik weet niet waar dit over gaat.”*

Verder stelt de arts-adviseur *“reizen is mogelijk”* en stelt hij vast dat er in Oostenrijk opvolging door een psycholoog en cardioloog mogelijk is en dat het medicijn Bisoprolol beschikbaar is.

In de bijlage 26quater wordt inderdaad een beoordeling gemaakt in het licht van artikel 3 van het EVRM.

In voormelde beslissing wordt onder meer gemotiveerd dat verzoeker medische stukken heeft neergelegd maar dat deze stukken de noodzaak van een behandeling niet ondersteunen en ook niet aantonen dat verzoeker niet kan reizen, dat niet blijkt dat zijn gezondheidstoestand kritiek is of dat hij aan een ernstige ziekte lijdt waardoor hij niet in staat zou zijn om opgevolgd te worden in Oostenrijk en dat Oostenrijk verplicht is om medische zorgen te verlenen. Er wordt verwezen naar het AIDA-rapport van 2021, update april 2022, waaruit blijkt dat verzoekers om internationale bescherming basiszorg kunnen genieten en over een gezondheidsverzekering beschikken en dat er ook een NGO is die bijstand verleent aan slachtoffers van folteringen. Er wordt ook nog aangestipt dat verzoeker de mogelijkheid heeft om melding te maken van zijn psychologische problemen en dat er ook psychologen zijn in de opvangcentra.

Ook al is er een beoordeling gebeurd in het licht van artikel 3 van het EVRM, neemt dit niet weg dat de Raad in het kader van het huidige beroep een ex nunc beoordeling van de actuele medische gegevens, zoals vereist door artikel 39/82, §4, vierde lid van de Vreemdelingenwet moet doen.

Thans brengt verzoeker nieuwe medische stukken bij. De bestreden beslissing dateert echter van 25 januari 2024. Inmiddels zijn er bijna drie maanden verstreken.

Zo brengt verzoeker een attest bij van de psychiater die hij geconsulteerd heeft op 2 februari 2024. In dit attest wordt het volgende vastgesteld:

“Geachte Collega,

Op uw verwijzing onderzocht ik N.K.E., geb. 28-4-1995, afkomstig uit Congo-Kinshasa. Gesprek werd in het Frans gevoerd.

Verwijzing: Heeft geen verwijsbrief mee, zou door de psycholoog zijn verwezen, werd niet door de arts gezien. Bij het 2e gesprek overhandigt hij wel zijn psychologisch rapport.

Navraag medicatie: Fluoxetine 20 mg 1t dd, Bisoprolol 2,5 mg 1t dd en Olanzapine 5 mg 1t a.n.

Patiënt laat tijdens gesprek een attest zien van psycholoog J. Amory uit het aanmeldcentrum in Brussel, waarin diagnose posttraumatische stressstoornis wordt gesteld, evenals depressieve en gegeneraliseerde angststoornis. Hij wordt tevens nog begeleid door [T.B.] van het Rainbow Refugee Committee.

Context: Hij groeide op in Kinshasa in groot familieverband met ouders, grootouders ooms en tantes. Hij had 1 oudere halfzus en 3 jongere zussen. Vader werkte als geldtransporteur voor een wisselkantoor. Hij doorliep lagere en middelbare school, maar mocht niet verder studeren. Vanaf jonge leeftijd gedroeg hij zich eerder als meisje dan als jongen, maar werd hiervoor gestraft en geslagen. Bij navraag ontkent hij enige vorm van genderdysforie. Grootmoeder (vaderszijde) wees zijn zwangere moeder af, die van lagere klasse was. Ze heeft hem ook nooit geaccepteerd, hij voelde zich buitengesloten in de familie, was nooit gelukkig. Op zijn 12e had hij een oudere vriend bij wie hij zich op zijn gemak voelde, en op zijn 15e een langere relatie met een 10j oudere man. Toen hij zich rond zijn 15e duidelijker als homoseksueel uitte, werd hij onder dwang naar priesters gebracht om hem van demonen te bevrijden. Vader had in zijn facebook compromitterende foto's gevonden en mishandelde hem herhaaldelijk. Toen zijn grootmoeder ziek was en in de rolstoel zat, probeerde hij haar te helpen, maar ze sloeg hem van zich af, overleed 3 maanden later in 2020, waarvan hij de schuld kreeg omwille van zijn slechte geesten. Vader viel hem een keer aan met een bezem in zijn genitale streek, hij heeft hier aanvallen van heftige pijn aan overgehouden. Een maal werd hij in de nek geslagen en ontwaakte in het ziekenhuis. Voor zijn familie - met uitzondering van zijn moeder, de enige positieve, zachtehartige figuur in zijn leven - moest hij toen sterven en dreigde hij vermoord te worden. Moeder stimuleerde hem om te vluchten en een kennis verkreeg voor hem een visum voor Dubai in 2022, waar hij hem echter gedurende 8 maanden alleen liet, vooraleer hij verder een vlucht naar Oostenrijk kon regelen. In Dubai trachtte hij te overleven met de hulp van 2 landgenoten, die daarvoor in ruil een seksuele relatie met hem wilden. Toen hij hier een eind aan maakte, overwoog hij om van de 23e verdieping te springen, maar een bezoeker kon hem tegenhouden en zijn 'vriend' praatte op hem in. In Oostenrijk kreeg hij op de luchthaven waarschijnlijk een paniekaanval, hij verbleef een week in een crisiscentrum daar, had veel last van tandpijn, werd vanuit het vervolgvangcentrum naar het ziekenhuis verwezen, maar kreeg geen hulp door een taal/communicatieprobleem en probeerde voor een tram te springen, werd tegengehouden en besloot met de trein door te reizen naar Brussel in mei 2023. Kwam daar op straat terecht tot hij hulp kreeg van iemand van het Rainbow Refugee Committee, diende een asielaanvraag in, maar werd na het 1e interview al terug richting Oostenrijk verwezen. Met de hulp van een advocaat werd dit voorkomen en in Brussel in het Klein Kasteeltje had hij ook contact met een psycholoog en een psychiater die hem slaapmedicatie (Sedistress, zonder resultaat en later diazepam) voorschreef. Hij had daar veel last van stemmen in zijn hoofd, die negatieve kritiek gaven. Na een afwijzing aan de receptie nadat hij zijn kamer was ontvlucht, pleegde hij een auto-intoxicatie met zijn pillen, hield er vooral buikpijn aan over. Sinds eind september verblijft hij in Arendonk. Hij doet schoonmaakwerk in het centrum. Hij heeft geen contact meer met moeder (heeft geen gsm) of zussen sinds zijn vlucht.

Klachten: Heeft regelmatig angst- of paniekaanvallen, waarbij zijn hartritme versnelt en soms met het horen van stemmen. Ervaart hierbij ook pijnen in genitaalstreek, in de linkerflank. Hij heeft nachtmerries (vaak over de aanval door vader) of wordt in paniek 's nachts wakker. Hij heeft weinig contacten, vertrouwt mensen moeilijk. Hij is vaak suïcidaal, ondernam 3x een tentamen suïcidi.

Psychiatrisch onderzoek: Klachten van complexe posttraumatische stressstoornis na langdurige uitsluiting en mishandeling door familie en vader in het bijzonder. De paniekaanvallen lijken hierbinnen te kaderen, alsook de aanvallen van fysieke pijn. Suïcidale periodes met duidelijk appélfunctie. Lijkt wel baat te

hebben bij de fluoxetine en olanzapine, heeft meer controle over zichzelf, is minder gederealiseerd en kan zich beter concentreren in het hier en nu.

Diagnose:

DSM 5-TR: F43.1 Posttraumatische stressstoornis met paniekaanvallen

Beleid:

Infobrochure over PTSS meegegeven.

Ingestelde medicatie voorlopig handhaven.

Follow up tot 2-2-24

Veel onrust na EMDR sessie, minder nachtmerries(?)

Voelt zich bedreigd in omgeving van mensen.

Maakt zich nu vooral zorgen over ontdekking dat hij maar 1 nier heeft, waarvoor hij naar de uroloog is verwezen in het ziekenhuis.

Probeert afleiding te vinden in werkzaamheden, relaxatieoefeningen en fitness.

Volgende maal infobrochure verstrekken over ontbreken van 1 nier.

Blijkt begin februari overgeplaatst te zijn naar gesloten centrum in Vottem bij Luik omwille van elders lopende procedure.

Medicatie:

Fluoxetine 20 mg 1t dd,

Bisoprolol 2,5 mg 1t dd en

Olanzapine 5 mg 1t a.n.”

Uit voormeld attest blijken de medische problemen van verzoeker niet enkel geheugenproblemen en hartproblemen te zijn. Er blijkt naast de nood aan psychologische opvolging, ook psychiatrische opvolging vereist te zijn en bovendien dient verzoeker naast het medicijn Bisoprolol, waarvan reeds onderzocht werd of het verkrijgbaar was in Oostenrijk, ook andere medicatie in te nemen.

Voorts blijkt uit de stukken van het administratief dossier en meer bepaald uit een e-mail van 5 februari 2024 van de adjunct-directeur van het centrum voor illegalen te Vottem:

“Mr [N.] a des problèmes psychiatriques et médicaux importants.

J'aimerais qu'il soit booké directement sous escorte pour éviter des problèmes en cas d'annonce et qu'il ne parte pas.

Aussi, il a un rendez-vous en psychiatrie le 14/02 et nous aimerions qu'il se rende avant de repartir afin de rassurer nos propres médecins sur son état de santé ;

Peux-tu (faire) annuler sa reprise Dublin prévue le 13/02 et le booker sous escorte ? »

Uit voormelde e-mail blijkt aldus dat de adjunct-directeur van het centrum voor illegalen te Vottem bevestigt dat verzoeker ernstige psychologische en psychiatrische problemen heeft en uitdrukkelijk voorstelt om de overdracht uit te stellen tot na de afspraak met de psychiater op 14 februari teneinde de eigen artsen (arts-adviseur en centrumarts) gerust te stellen voor wat betreft de medische toestand van verzoeker.

Uit voormelde blijkt afdoende dat verder onderzoek zich opdringt teneinde na te gaan of verzoeker in Oostenrijk de nodige medische zorgen kan verkrijgen en of hij gezien zijn psychische toestand in staat is om te reizen. Op het eerste gezicht kan verzoeker worden gevolgd waar hij stelt een kwetsbaar profiel te hebben, daar de psychiater attesteert dat er in het verleden al suïcidale periodes waren. In dergelijk geval lijkt het aangewezen om aan Oostenrijk individuele garanties te vragen, te meer uit het laatste AIDA-rapport 2022, update mei 2023, blijkt dat er wel een mogelijkheid bestaat voor psychologische opvolging voor getraumatiseerde vluchtelingen voor zover de therapie al begonnen was tijdens de asielpcedure. Er wordt aangestipt dat hoewel het project in elke federale provincie bestaat, de capaciteit de vraag nauwelijks dekt. Er wordt wel extra financiering voorzien voor organisaties die psychotherapie aanbieden. Er wordt ook op gewezen dat de kosten voor psychologische therapie slechts gedeeltelijk worden vergoed door de zorgverzekering. Hierbij dient toch te worden aangestipt dat gezien de medische attesten die verzoeker voorlegt, hij niet enkel nood blijkt te hebben aan psychologische opvolging, maar ook aan psychiatrische opvolging.

Zonder verder onderzoek naar de actuele medische toestand van verzoeker dreigt er mogelijk een schending van artikel 3 van het EVRM bij overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Het middel is in de aangegeven mate ernstig.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Gelet op het ernstig bevinden van een middel dat gerelateerd is aan artikel 3 van het EVRM is dit in casu het geval. De Raad verwijst naar de bespreking van het middel en kan daarnaast slechts aangeven dat ieder redelijk denkend mens onmiddellijk inziet dat verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan.

Aan de derde cumulatieve voorwaarde is voldaan.

2.5. Uit het geheel van de overwegingen die voorafgaan, volgt dat is voldaan aan de drie voorwaarden om de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot terugdrijving.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 25 januari 2024 tot terugleiding naar de grens met vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend vierentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

J. CAMU